

## CASTELLS CATALANS

*Nom del castell:* Montclús  
*Data de construcció:* segle XI  
*Municipi:* Sant Esteve de Palautordera  
*Comarca:* Vallès Oriental  
*Altitud:* 332 m  
*Coordenades:* E 452894.5, N 4619329.5 (ED50 UTM 31N)  
*Longitud:* 2° 25' 57.14" *Latitud:* 41° 43' 21.09" (ETRS89 Geodèsiques)  
*Com arribar-hi:* passat el nucli de Sant Esteve de Palautordera, en direcció a Seva, a la capella de Santa Margarida surt un camí de terra, a la dreta, que travessa la Tordera; des del riu prenem un caminet que s'enfila al turó.

L'origen del castell cal situar-lo entre els segles XI i XII, però no fou important fins al segle XIII, període en què els senyors de Sesagudes van abandonar el castell del Montseny per instal·lar-se en aquesta fortalesa.

Tenia jurisdicció sobre les parròquies de Montseny, la Costa, Fogars, Mosqueroles, Vilalba Sasserra, Sant Martí de Pertegàs, Santa Maria i Sant Esteve de Palautordera, Vallgorguina i Olzinelles.

Entre el 1230 i el 1263 Guillemó, fill de Guillem Umbert de Montseny, va canviar el seu cognom pel de Montclús i es va establir com a senyor d'aquest castell. Es va casar amb Gueralda de Cabrera, filla del vescomte Guerau V. El seu fill Riambau va heretar el castell, però el va tenir poc temps, ja que aviat el va cedir al seu oncle Ramon de Cabrera.



## MONTCLÚS



Va ser en el segle XIV quan es van dur a terme les obres de transformació del castell en palau.

El 1403 va finalitzar la dependència feudal que mantenien els senyors de Montclús envers l'orde de l'Hospital de Sant Celoni, ja que la baronia major d'aquest feu la va adquirir Bernardí de Cabrera. A mitjan segle XV el castell de Montclús encara estava en mans dels vescomtes de Cabrera.

El 1508 es va restaurar la capella del castell i el 1739 el vicari general concedia llicència per a transportar la capella, pràcticament en ruïnes, fins al camp anomenat de la Parellada.

### Les restes

El conjunt del castell denota dues etapes molt ben diferenciades. A un primer moment



hi corresponen una torre circular i una sala adjunta. Els murs d'aquestes dues construccions són fets amb aparell irregular, que en alguns trams mostra fragments d'*opus spicatum*, o carreus disposats a manera d'espiga. Són construccions datables al segle X. A un segon moment hi correspon el clos de planta gairebé quadrada, construït ja en la baixa edat mitjana, al segle XIII o XIV. Conserva en millors condicions els murs nord i oest. Hi ha restes d'un segon recinte, al sector sud-oest, amb panys de mur que tenen espitlleres i merlets. Probablement corresponia a la zona on hi havia l'entrada principal.

Nota: extret del volum *Vallès Oriental* de la Catalunya Romànica d'Editorial Pòrtic, octubre de 1999

Jordi Gironès Vilardebò  
febrer de 2009

